

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА
«ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ» НАПН УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА РАДА
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ КОМУНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
ЛЮБЛІНСЬКА ВИЩА ШКОЛА В РИКАХ (Польща)
ЄВРОПЕЙСЬКА ВИЩА ШКОЛА МЕДИЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ НАУК
У ВАРШАВІ (Польща)
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВІАДРИНА
У ФРАНКФУРТІ-НА-ОДЕРІ (Німеччина)
УНІВЕРСИТЕТ МАРМАРА (Турецька Республіка)
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХЕРСОНСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»
ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю**

**ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС СЬОГОДЕННЯ:
ДОСЯГНЕННЯ, ВИКЛИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ**

**м. Тернопіль
2025**

Освітній процес сьогодення: досягнення, виклики, перспективи : збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Тернопіль, 25 квітня 2025 року) / Редколегія: О. М. Петровський, І. М. Вітенко, О. І. Когут, О. Я. Колодійчук, Г. Р. Корицька, О. Р. Олексюк, Ю. М. Починок, В. Я. Гайда, І. І. Подлесна. Тернопіль, 2025. 388 с.

У збірнику публікуються тези доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Освітній процес сьогодення: досягнення, виклики, перспективи», яку проведено на базі Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти 25 квітня 2025 року.

Усі матеріали збірника подаються в редакції авторів. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори.

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Тернопільського обласного комунального інституту післядипломної педагогічної освіти (протокол № 2 від 09.05.2025 р.)

знань; розвиває критичне мислення; сприяє тому, щоб зробити навчальну діяльність для студентів більш привабливою, заснованою на постійних труднощах; орієнтує на комплексне використання знань.

Проектна діяльність ефективно використовується, не замінюючи традиційну систему, а органічно доповнюючи, розширюючи її. Від студента вимагається вміння координувати свої зусилля із зусиллями інших. Щоб досягти успіху, учневі доводиться добувати необхідні знання і з їх допомогою виконувати конкретну роботу. Ідеальним вважається той проект, для виконання якого необхідні різні знання, що дають змогу вирішити цілий комплекс проблем. Проектування ставить студента в активну позицію діяльного суб'єкта, оскільки він сам генерує ідеї, ініціює діяльність, реалізує свої творчі задуми. Включення студентів у проектну діяльність вчить їх розмірковувати, прогнозувати, передбачати, формує адекватну самооцінку, і головне — відбувається інтенсивний розвиток особистості.

Найголовніше завдання кожного викладача в будь-якій ситуації — створити в групі атмосферу творчості. Розвивати творчість означає виховувати у студентів інтерес до знань, самостійність у навчанні. Студент добре вчиться тільки тоді, коли переживає успіх, хоча б невеликий. Хочеться, щоб кожен студент розвивався всебічно, і якщо в ньому «дрімає» якийсь талант, то треба, щоб він розкрився на користь його та інших.

Отже, формування критичного мислення у студентів здійснюємо за допомогою впровадження в навчальновиховний процес інноваційних креативних технологій; проблемних, дослідницьких, евристичних, пошукових, ігрових, наочних методів навчання; застосування системи творчих вправ і завдань з урахуванням індивідуальних особливостей і рівня творчих здібностей студентів; створення в групі атмосфери творчості і ситуації успіху, адже саме на заняттях історії закладається основа для формування особистості майбутнього громадянина України.

Список використаних джерел

1. Возна І. В. Розвиток критичного мислення учнів на уроках історії. URL: <https://naurok.com.ua/rozvitok-kritichnogo-mislennya-uchniv-na-urokah-istori-286925.html>.
2. Маринченко Г. М., Моцак С. І. Формування критичного мислення студентів під час дистанційного навчання. URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/grail-of-science/article/view/12312>.
3. Нова українська школа: основи Стандарту освіти / за заг. ред. Мирослави Товкало. Львів, 2016. 64 с.

СІТКАР В. І.,

*Доцент кафедри психології розвитку та консультування
Тернопільського національного педагогічного
університету імені Володимира Гнатюка,
кандидат психологічних наук,
sitkarv@gmail.com*

СІТКАР Н. С.,

*вчителька початкових класів
ТЗОШ І-ІІІ ступенів №13 ім. Андрія Юркевича
sitkarv@gmail.com*

СІТКАР Т. В.,

*Доцент кафедри комп'ютерних технологій
ТНПУ імені Володимира Гнатюка,
кандидат педагогічних наук,
sitkarv@gmail.com*

ЗМІНИ В УКРАЇНСЬКІЙ ОСВІТІ, ЩО ДЕТЕРМІНУЮТЬ ЇЇ УСПІШНІСТЬ ТА ТРАНСФОРМАЦІЇ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Анотація. У статті висвітлено особливості освітньої галузі знань в Україні. Наголошено, що сьогодні українська освіта ще не стабілізувалась, бо втрати спричинені пандемією та воєнним станом – це не просто пропущені уроки чи недоотримані знання, але й втрата мотивації, психологічний тиск, труднощі із соціалізацією та недоотримання ключових

навичок, необхідних для успішного дорослого життя. Сьогодні, на думку експертів, щоб детермінувати успішність в середній та вищій освіті, бюрократичне навантаження, що відволікає педагогів від суті професії – навчати дітей – має піти.

Ключові слова: Україна, освіта, детермінація, трансформація, вчителі, реформи, мотивація.

Війна в Україні призвела до дестабілізації в багатьох аспектах суспільного життя. Однією з найбільш уразливих галузей стала освіта, яка не встигла стабілізуватися після випробування глобальною пандемією. Навчальні заклади, змушені адаптуватися до обмежень та загроз, стикнулися із завданням гарантувати безпеку, надійність та доступність освіти в найскладніших умовах. Тому, вплив війни на освіту в Україні – це питання, яке потребує аналізу та обговорення, адже від нього залежить культурне майбутнє, як країни загалом, так і наступних поколінь [2].

Про освітні втрати, спричинені онлайн-навчанням, заговорили ще під час пандемії. Початок поширення захворювання зафіксовано 3 березня 2020 року, коли підтвердився перший випадок хвороби в Чернівецькій області у людини, яка приїхала з Італії через Румунію до Чернівецької обл. [1], а вже з 2022 року ситуація погіршилася ще більше.

У зв'язку з вищенаведеними фактами, виконавча директорка ГС «Ре:Освіта» **Олена Заплотинська** зазначає: *«Результати дослідження Державної служби якості освіти показали, що більшість учнів не можуть впоратись із завданнями, які мають бути обов'язковими для засвоєння з математики та української мови. Така ситуація створює проблему накопичення освітніх втрат, ускладнює перехід учнів на новий рівень навчання та негативно впливає на формування базових навичок. У майбутньому це позначиться на підготовці фахівців у ключових сферах – інженерії, медицині, хімії тощо. Разом із цим спостерігається **втрата мотивації до навчання як у школярів, так і у вчителів**»* [5].

Аналіз наукових джерел та соціальних мереж з проблем сучасної освіти дають підставу говорити, що сьогодні українська освіта стикається з низкою проблем, включаючи організацію офлайн навчання, долю вчителів, низьку оплату праці, мовне питання, та академічну недобросовісність у вищій освіті. Другим аспектом є те, що Міністерство освіти і науки (МОН) планує скорочення онлайн-учнів, запровадження кадрового резерву для вчителів, підвищення зарплат, а також оптимізацію мережі університетів і боротьбу з академічною недобросовістю [4].

Спираючись на результати досліджень ГС «Освіторія» та дослідницької агенції FAMA заслуговують на увагу результати в яких зазначено, що нестача вчителів – загальносвітовий тренд, який в Україні посилюється впливом повномасштабної війни (табл.1). Згідно з результатами, **вчителів дедалі меншає і в містах, і в селах**. Із початком повномасштабного вторгнення учительський склад скоротився на 12%, тобто майже 40 тисяч учителів. Існує значний розрив між учителями гуманітарних і технічних напрямків – останніх менше у півтора рази [3].

Окрім того, вчителі стають старшими. Середній вік українських педагогів становить 45 років, а понад 30% учительського складу – педагоги передпенсійного та пенсійного віку. З професії вимиваються молоді вчителі до 30 років – з 2018 по 2023 роки їх кількість зменшилась більш ніж в 1,6 разів [3].

Таблиця 1

Плани вчителів та студентів на роботу вчителем [3].

	Наступні два роки (%)	До 2030 року (%)
Вчителі	79	58
Студенти педагогічних спеціальностей	54	56

Понад 40% вчителів налаштовані піти з професії до 2030 року. І тільки трохи більше половини студентів педагогічних спеціальностей планують працювати вчителем у школі найближчими роками. Математичне моделювання показало: **до 2030 року прогнозований брак учителів ймовірно складатиме 108 тисяч педагогів**, але ця цифра може бути значно більшою [3].

Крім вищезазначеного, проведене дослідження містить аналіз педагогічної спільноти, потреб у навчанні, ставленні до реформи НУШ, та прогнози щодо браку кадрів, а також мотивації. Отримані дані, щодо мотивації та демотивації представлено в табл. 2.

Таблиця 2

Мотиватори та демотиватори [3].

На думку вчителів		На думку студентів	
Скорочення бюрократичного навантаження	94%	Зростання заробітної плати вчителя до комфортного рівня	98%
Зростання заробітної плати до комфортного рівня	91%	Підвищення поваги до роботи вчителя в суспільстві	96%
Створення сприятливих умов для професійного розвитку	90%	Підвищення поваги учнів до вчителя	96%
Дружній робочий колектив	87%	Розширення кар'єрних перспектив професії учителя	96%
Наявність сучасного ремонту та матеріального забезпечення шкільного приміщення	84%	Дружній робочий колектив	95%

Аналіз наведеного фактологічного матеріалу виявив, що вчителі переважно вдоволені стосунками із учнями, колегами та батьками, а головними демотиваторами називають бюрократію, низьку заробітну плату та велике навантаження. До того ж, експерти зазначають, що крім гідної зарплати, вчителів варто звільнити від навантаження, яке відволікає від основної суті професії – навчати дітей. Понад 94% вчителів зазначили, що це їх значно мотивує. Окрім того, необхідне реформування педагогічної освіти, стан якої є наразі одним із ключових викликів професії.

Щодо вирішення зазначеної проблеми, заслуговує на увагу думка представниці ГС «Освіторія» експертки З. Литвин: *«По перше, бюрократичне навантаження, яке відволікає від суті професії – навчати дітей – має піти. Це не потребує додаткових вливань коштів, але значно розвантажить вчителя! Звичайно, мають бути достойні зарплати. Але молодь відлякує не тільки низька платня – а низький престиж та неготовність до реальної роботи в школі. Шоку введення в професію, який молоді педагоги відчувають у перший рік, могла б запобігти адекватна підготовка із акцентом на практику, як це працює в таких освітніх супер державах як Фінляндія. Від себе відзначимо ще Естонію, бо рейтингові результати PISA-2018 та PISA-2022 підтверджують їх високу освітню якість (додано нами). Педагогічна освіта має йти в ногу з освітніми реформами. Кадровий потенціал у нас є, головна задача – не втратити його!»* – підсумовує З. Литвин [3].

Отже, що потребує сьогодні вирішення в середній та вищій освіті. Зокрема **щодо середньої освіти** – це, на думку освітньої омбудсменки Н. Лещик [4], не розв'язано такі питання: 1) **Потребує врегулювання «Школа офлайн».** Зокрема, МОН України у 2024 р. анонсувало прагнення скоротити кількість учнів, які навчаються онлайн, – з 600 тисяч до 300 тисяч. Ця ініціатива супроводжується побудовою укриттів, підземних шкіл, закупівлею автобусів, додаткових гаджетів. Проте, є моменти, які треба владнати.

Ключовий момент «Школи офлайн» – це те, що: **а) батьки-переселенці мають *перевести дітей до шкіл за місцем фактичного проживання.*** Але батьки мають право самостійно обирати заклад і формат навчання дитини, а добровільно-примусова вимога про переведення до шкіл за місцем перебування на очне навчання – не зовсім законна. А якщо потрібно впровадити подібні зміни, то лише – вносити відповідні зміни в закон, а не обмежитись наказом Міністерства освіти і науки.

б). Інше питання – організація навчання дітей, які залишаються за кордоном, але зрештою хочуть і планують повернутися в Україну. «Школа офлайн» передбачає з 1 вересня 2025 року лише українознавчий компонент – українську мову, літературу, історію України тощо. Повний цикл предметів за українською програмою не буде доступний, що викликає обурення у батьків. І це може призвести до втрати зв'язку з Україною.

в). Третя проблема впровадження політики «Школа офлайн» – невизначеність долі

вчителів, зокрема з прифронтових територій, які можуть втратити роботу під час зміни мережі шкіл (адже дітей, які навчатимуться в Україні очно, у будь-якому випадку вже буде менше, ніж до повномасштабного вторгнення) [4].

2). Перевантаження вчителів. Окрім уроків, у вчителів є ще така діяльність, як **підготовка до конкурсів та олімпіад учнів**. Розпорядження, які «спускають» з високих кабінетів директорам шкіл, а ті – вчителям, часто не враховують навантаження педагога.

3). Низькі зарплати учителів. Самі педагоги також заявляють, що перевантажені. Але рівень заробітної плати залишається невисоким. Навіть додаткова тисяча доплати ситуацію не змінила.

Низька оплата праці підриває престижність професії, **знижує мотивацію і бажання як досвідчених, так і молодих педагогів**, які лише проходять університетські практики, **залишатися у школах**. Це змушує освітян шукати додаткову роботу чи репетиторство.

4). Мовне питання. Це і досі болюча тема на четвертому році повномасштабної війни. Російська мова у школах ще лунає, хоч, переважно, і на перервах [4].

Стосовно вищої освіти зауважимо, що вона теж зазнає трансформації. МОН України оптимізовує мережу університетів по країні – їх має залишитися не більше 100; запровадило державні гранти для студентів; запустили експериментальний проєкт про наглядові ради в деяких університетах тощо. Однак, у секторі вищої освіти також є своя «вічна» проблема, яка досі залишається невирішеною – **академічна недоброчесність** [4].

Проте, досі не визначено, як особи, які були позбавлені або добровільно відмовилися від звання, мають компенсувати держбюджету витрати на багаторічні доплати за науковий ступінь. Тут є питання і культури суспільства – розголос, плагіатори мають нести репутаційні та економічні втрати й до них не мають толерувати та давати шанс на «перевиховання» [4].

Крім зазначених вище освітніх проблем на часі вже нова реформа, яку розпочало МОН України. Ця **реформа** націлена на **скорочення кількості академічних ліцеїв** – із восьми тисяч мають залишитися усього дві тисячі. Відомство вирішило залишити лише ті, що мають якісне обладнання та кваліфікованих педагогів [6].

Мережа академічних ліцеїв має оновитися до 1 вересня 2025 року. Раніше громади мали інший дедлайн – 1 вересня 2024 і статус академічного ліцею отримало приблизно вісім тисяч закладів середньої освіти, однак не усі з них відповідають нормам.

Отже, до 1 вересня 2024 р в Україні мала сформуватися мережа закладів освіти – громади мали визначити, які школи навчатимуть лише початкові класи, які будуть гімназіями для 5-9 класів, а які ліцеями для 10-12 класів. Ще був варіант стати ліцеєм і лишити у своїй структурі початкову та середню ланки. Така лазівка з'явилася у 2021 році, коли до закону про формування мережі ліцеїв були внесені зміни, які давали змогу створювати ліцей, у якому будуть учні з 1 до 12 класу, а в 10-12 класах дозволялося мати не менше двох класів на паралелі із трьома профілями навчання. Чимало закладів обрали цей варіант, хоча першоідея реформи НУШ передбачала, що старша школа має бути відокремленою.

Аналіз оприлюдненого і такого, що набув нині суперечливого обговорення, проєкт наказу МОН України «Концептуальні засади реформування профільної середньої освіти (академічні ліцеї)» виявив, що з 1 вересня 2025 року академічний ліцей – це заклад, що:

- відокремлений від початкової та базової школи;
- має на кожній паралелі не менше ніж чотири класи (100 учнів);
- пропонує на вибір щонайменше три профілі в межах одного, двох або трьох кластерів (мовно-літературного, соціально-гуманітарного чи STEAM) [7].

Тож нинішній навчальний рік – це можливість для шкіл, черговий раз проаналізувати, чи готові вони ставати ліцеями, наскільки відповідають новим вимогам. І потихеньку готувати комунікаційну кампанію, зокрема:

- 1) про те, що зі школи зникає початкова та базова ланки, а лишається тільки старша;
- 2) або про те, що статус ліцею більше не актуальний, заклад стає початковою школою чи гімназією, бо не зможе набрати 300 учнів [7].

Обидва варіанти означають чергові зміни, можливі суперечки, конфлікти та непорозуміння між батьками, вчителями й засновниками.

Це далеко не усі проблеми освіти, але зазначені вище вимагають нагальних дієвих рішень.

Висновки. Зруйновані школи, евакуація, вимушена зміна формату навчання, постійна небезпека – війна не лише ускладнила доступ дітей до освіти, а й призвела до серйозних освітніх втрат. Ці втрати – це не просто пропущені уроки чи недоотримані знання, але й **втрата мотивації, психологічний тиск, труднощі із соціалізацією та недоотримання ключових навичок, необхідних для успішного дорослого життя** [5].

«Вберегти нашу освіту від занепаду можна лише одним шляхом – через створення умов для вчителів, бо без них жодна освітня реформа чи стратегія не спрацює» [3]. Такою є думка чималої кількості експертів та фахівців галузі «Освіта».

Список використаних джерел

1. Коронавірусна хвороба 2019 в Україні. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/> (дата звернення 22.03.2025).
2. Освіта в умовах війни: виклики та перспективи для України. URL: <https://iaa.org.ua/articles/education-in-times-of-war-challenges-and-prospects-for-ukraine/> (дата звернення 21.03.2025).
3. Понад 40% вчителів налаштовані піти з професії до 2030 року: Освіторія презентувала масштабне дослідження. URL: <https://rubryka.com/2024/11/13/ponad-40-vchyteliv-nalashtovani-pity-z-profesiyyi-do-2030-roku-osvitoriya-prezentovala-masshtabne-doslidzhennya/> (дата звернення 20.03.2025).
4. Пора закривати хвости: головні проблеми української освіти, які тягнуться з минулого року. URL: https://24tv.ua/education/problem-iv-osviti-2024-roku-ukrayini-golovni-vikliki-shkolah-zvo_n2729089 (дата звернення 25.03.2025).
5. Що робити з освітою в Україні: освітні ГО про проблеми і рішення під час війни. URL: <https://rubryka.com/article/shho-robyty-z-osvityu-v-ukrayini/> (дата звернення: 20.03.2025).
6. Якими будуть академічні ліцеї в Україні з 1 вересня 2025 року: з восьми тисяч залишаться всього дві. URL: <https://shkola.obozrevatel.com/ukr/news/yakimi-budut-akademichni-litsej-v-ukraini-z-1-veresnya-2025-roku-z-vosmi-tisyach-zalishatsya-vsogo-dvi.htm> (дата звернення 29.03.2025).
7. Як із восьми тисяч ліцеїв залишити лише дві? URL: [https://nus.org.ua/2024/10/29/yak-iz-vosmy-tisyach-litsejiv-zalyshty-lyshe-dvi/#:~:text=](https://nus.org.ua/2024/10/29/yak-iz-vosmy-tisyach-litsejiv-zalyshty-lyshe-dvi/#:~:text= (дата звернення: 28.03.2025).) (дата звернення: 28.03.2025).

СЛОБОДЕНЮК О.О.

старший викладач

КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР»

yutyna2021@gmail.com

НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ЯК СТРАТЕГІЯ ПОДОЛАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ТРУДНОЩІВ І СПРІЯННЯ УСПІШНІЙ АДАПТАЦІЇ ПЕДАГОГА

Анотація. У статті розглядаються теоретичні та практичні аспекти неперервної освіти як ключового інструменту професійного розвитку педагога в умовах трансформацій сучасної освіти. Проаналізовано роль безперервного навчання в адаптації вчителя до змінних вимог освітнього процесу, впровадження інклюзії, цифровізації, а також у подоланні професійних труднощів, стресу та вигорання. Обґрунтовано необхідність доступної, системної та інтегрованої неперервної освіти як умови для якісної педагогічної практики та забезпечення сталого розвитку освіти загалом..

Ключові слова: неперервна освіта, професійний розвиток педагога, педагогічна мобільність, компетентності вчителя, освітні трансформації.

У сучасних умовах освіта та її учасники стикаються з численними викликами, що виникають через постійні зміни в освітніх стандартах, технологіях, методах навчання та вимогах до професіоналів. Сучасному закладу освіти потрібен творчий, компетентний, конкурентоспроможний педагог, який готовий успішно позиціонувати себе на ринку праці і в професійній діяльності, здатен адаптуватися до динамічних вимог і запитів, вміє вирішувати нестандартні завдання в непередбачуваних ситуаціях, відзначається прагненням до особистісно-

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГА, АДАПТАЦІЇ ЙОГО ДО РЕАЛІЙ СЬОГОДЕННЯ

<i>Алексеева О. І.</i> БЕЗБАР'ЄРНОСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА КАТЕГОРІЯ В СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ	3
<i>Базилевська О. О., Макарова Н. М.</i> ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ З ООП	4
<i>Вітенко І. М.</i> РОЛЬ STEM-ЛАБОРАТОРІЇ В РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ	6
<i>Волотовська Н. В.</i> ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСВІТЯН – ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА.....	9
<i>Гамолін П. В.</i> СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ВИКЛАДАЧА-ХУДОЖНИКА.....	11
<i>Ганушкевич Р. В., Дудченко В. С.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСБЛИВОСТІ ІНКЛЮЗИВНОЇ ПЕДАГОГІКИ В УМОВАХ ВІЙНИ	13
<i>Ілліччук Л. В.</i> ВПЛИВ ОСВІТНІХ РИЗИКІВ НА ЯКІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	16
<i>Кавецький В. Є.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ НОВИХ СУСПІЛЬНИХ ВИКЛИКІВ.....	19
<i>Кацедан О. С.</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	22
<i>Кітура Г. Я., Прокоп І. А., Єлагіна Н. І.</i> АКТУАЛЬНІСТЬ МЕДИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ В КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ ТА СТОМАТОЛОГІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ	24
<i>Корицька Г. Р.</i> ОСВІТНІЙ ХАКАТОН ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПЕДАГОГА (ЗА ПОВІСТЮ ГАЛИНИ ГУЗОВСЬКОЇ-КОРИЦЬКОЇ «НА СЬОМОМУ НЕБІ ВІД ЩАСТЯ»).....	25
<i>Куковська О. А.</i> СТАЛІЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА: ВИКЛИКИ ПІДГОТОВКИ ТА АДАПТАЦІЇ ДО РЕАЛІЙ СЬОГОДЕННЯ".....	27
<i>Курач М. С.</i> ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО В ОСВІТІ: ВИХОВНІ АСПЕКТИ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	30
<i>Лебедик Л. В.</i> АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДІВ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	32
<i>Матвієнко В. М.</i> СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ПЕДАГОГА: ШЛЯХИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ ПІДГОТОВКИ.....	35
<i>Миколів З. П.</i> STEM-ОСВІТА ЯК ПРОСТІР ДЛЯ ПЕДАГОГІЧНОГО САМОВИРАЖЕННЯ ТА ІННОВАЦІЙ.....	37
<i>Мотуз Т. В.</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛА НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ОПП «ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА».....	39
<i>Мохун С. В., Горошкевич О. О.</i> АСТРОНОМІЯ ЗА МЕЖАМИ ПІДРУЧНИКА: НЕСТАНДАРТНІ ЗАДАЧІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАЦІКАВЛЕННЯ.....	40
<i>Піковець Н. В.</i> СУБ'ЄКТИВНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ І БЕЗПЕКА ЯК АКТУАЛЬНІ ВИМІРИ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕЛІЗАЦІЇ.....	43
<i>Пригодій А. В., Доля А. М.</i> РОЛЬ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	44
<i>Решітник Ю. В., Ільніцька К. С.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ НА ЗАНЯТТЯХ З ФІЗИКИ.....	47
<i>Сачук Н. О.</i> ЗАСТОСУВАННЯ ЕФЕКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ У ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ НА ЗАНЯТТЯХ ІСТОРІЇ.....	50

<i>Сіткар В. І., Сіткар Н. С., Сіткар Т. В.</i> ЗМІНИ В УКРАЇНСЬКІЙ ОСВІТІ, ЩО ДЕТЕРМІНУЮТЬ ЇЇ УСПІШНІСТЬ ТА ТРАНСФОРМАЦІЇ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ.....	51
<i>Слободенюк О. О.</i> НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ЯК СТРАТЕГІЯ ПОДОЛАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ТРУДНОЩІВ І СПРІЯННЯ УСПІШНІЙ АДАПТАЦІЇ ПЕДАГОГА.....	55
<i>Стрельников В. Ю.</i> СКЛАДНИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГА В ЗАКЛАДІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Фаряцьєв І. Ю., Фаряцьєва Л. В.</i> ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НАДАВАЧАМ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ПОВСЯКДЕННИХ ПРОФЕСІЙНИХ ЗАВДАНЬ.....	60
<i>Khvalyboha T. I., Fedchyshyn N. O., Khvalyboha D. V.</i> PREPARING EDUCATORS FOR THE CHALLENGES OF GLOBALIZATION IN MEDICAL EDUCATION IN SOUTH KOREA.....	62
<i>Яковичин Р. Я., Sochacki Piotr.</i> ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ДОСВІДУ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ У ГАЛИЧИНІ.....	64
<i>N. I. Yelahina, N. O. Fedchyshyn</i> APPROACHES TO STUDYING MEDICAL TERMINOLOGY BY STUDENTS OF HIGHER MEDICAL EDUCATION INSTITUTIONS.....	66

СЕКЦІЯ 2. ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ АНДРАГОГІКИ, ІНТЕГРУВАННЯ ЙОГО В СИСТЕМУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

<i>Вдовіна О. О., Баранецька М. А.</i> АНДРАГОГІКА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ	68
<i>Valeriy Yednak, Halyna Yednak, Roman Hutsul</i> KIDS' ATHLETICS AS A MEANS OF A COMPETENT APPROACH	70
<i>Зареченна Н. М.</i> АНДРАГОГІКА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	73
<i>Khvalyboha D. V., Khvalyboha T. I.</i> MEDICAL EDUCATION IN ISRAEL AS A MODEL OF INTEGRATING INTERNATIONAL EXPERIENCE INTO ADULT PROFESSIONAL TRAINING: LESSONS FOR UKRAINE.....	75

СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЙНІ ПРАКТИКИ ВИКЛАДАННЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ У КОНТЕКСТІ НУШ

<i>Ачкан В. В., Шевчук А. Т.</i> ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ У ПОЛЬЩІ.....	77
<i>Васильченко Л. В., Шацька Н. М.</i> STEM/STEAM-ТЕХНОЛОГІЇ – НЕОБХІДНІСТЬ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ	78
<i>Вовк С. Б.</i> ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ У КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	81
<i>Городецька О. В.</i> ГЕЙМІФІКАЦІЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	83
<i>Давидченко І. Д.</i> ІННОВАЦІЙНІ ПРАКТИКИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОЛОГІЧНИХ ОСВІТНІХ КОМПОНЕНТІВ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ У КОНТЕКСТІ НУШ.....	85
<i>Донік С. О.</i> ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ НУШ	88
<i>Кириленко В. В., Кириленко Н. М., Крижановський А. І.</i> ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ДЛЯ ДІТЕЙ ІЗ ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ.....	90
<i>Колодійчук О. Я.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ STEM-ОСВІТИ У ВИКЛАДАННІ НАВЧАЛЬНОГО ПРЕДМЕТА «ТЕХНОЛОГІЇ»	93
<i>Коненко Л. Б., Іваночко О. В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	96